VOORZIENINGEN DER C.S.M. DE FINANCIELE

Verwijzende naar het artikel in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van Zaterdag 14 Maart onder de titel: „Waarom werken de Chinese zeelieden niet?" en naar het bericht van Aruba: „Tankers varen weer", is het geen gemakkelijke taak mede te delen, dat de Directie der C.S.M. te Curaçao er nog niet in geslaagd is de grote ontstemming van haar werknemers en het publiek weg te nemen.

Voor ons ligt een haastig gedrukt „blauw boekje" dat de 28e Februari j.l. door deze Directie over haar schepen verspreid werd en dat bij nadere bestudering en vergelijking met bestaande wettelijke regelingen voor Zee-ongevallen zeer terecht geen genade kan vinden in de ogen der betrokken zeelieden en anderen.

What is toch het geval?

Reeds vóór de invasie van ons Moederland had de Directie te Den Haag zich schriftelijk verbonden de minimum uitkeringen als die, welke na eeuwenlange strijd zijn vastgesteld in de Nederlandse Zee-ongevallen wet van 1939, van toepassing te verklaren op alle C.S.M.-officieren.

Nu tevens het zeevaren een meer dan levensgevaarlijk bedrijf is geworden; de toevoer van jonge zeelieden practisch is gestopt, het transport van olie zo uiterst belangrijk is geworden, zal niemand toch ontkennen, dat het een landsbelang is geworden de varende zeelieden voor de zeevaart te behouden door op zijn minst die Zee-ongevallen-wet van toepassing te verklaren.

Getrouw aan haar politiek van vele jaren behaagt het echter der C.S.M.-Directie het hierboven aangehaalde besluit der Haagse Directie te negeren, haar eigen sterk gereduceerde voorzieningen aan te bieden (of men er zich aan houden zal, is een andere quaestie), en zelfs met de militaire macht te dreigen en deze te gebruiken voor drang op meer dan goed willende zeelieden.

Wij vermoeden, dat de aanwezigheid op dit eiland van den Heer Piet Boonstra, vertegenwoordiger der Centrale van Koopvaardij-Officieren, nog grotere veranderingen in het „Blauwe boekje" teweeg kan brengen.

Met of zonder „Blauwe boekjes", die, naast de „Blauwe brieven" alleen maar dienst doen om nog meer huiveringen op te wekken onder de Shell-employees, is de geëerde reputatie en de zo prachtig gedemonstreerde eenheid der Centrale van Koopvaardij-Officieren voor elkeen een waarborg, dat de belangen der geallieerde scheepvaart bij haar in veilige handen is.

Dat het huidige conflict millioenen kost om de onafwendbare uitgaven van enige duizenden te bestrijden, kan zelfs oningewijden niet ontgaan; maar ernstiger is het feit, dat gedurende 4 weken deze stagnatie in het bedrijf de kracht en goede naam der geallieerde scheepvaart in het gevaar brengt.

Bedenkende, dat de C.S.M.-officieren geen loonsverhoging eisen, geen bezwaren opperden om, met behoud van hun loon, zelfs stokers en matrozen-diensten te verrichten, geen ander doel voor ogen hebben dan om (als echte Vaderlanders) den vijand te vernietigen...... en dan te zien hoe zij individueel en als groep vernederd en benadeeld worden......... dat doet het hart bloeden, dat moet zich eens wreken.

Ook de Chinezen hebben eveneens nadrukkelijk te kennen gegeven wèl te willen varen (m.a.w. hun leven te willen geven) zodra een redelijke oplossing gevonden is.

En de inlandse bemanning, de Curaçao-, de Bonaire-, de Aruba-zeelieden, die dienst doen op de C.S.M.-tankers, die evengoed Nederlanders, die veengoed mens zijn...... wie is er, die zich hun treurig bestaan tracht in te denken?

Al die zeelieden wensen zeewaardige schepen, een redelijk loon en de overal wettelijk toegestane verzorging van hun nabestaanden.

Daar komt het gehele conflict op neer, en de Directie der C.S.M. tracht deze, beslist redelijke, verlangens „met de punt van de bajonet" te [illegible]ren.

Hoe onbegrijpelijk, hoe...........

Enige voordelen van het heden prijs te geven om de nadelen van later te ontgaan, is toch een bedrijfspolitiek, die overal ter wereld gehuldigd wordt?

Hoe dan ook de C.S.M.-Directie in deze, zo sterk afgekeurde, houding kan blijven volharden, zelfs werkelijke hulp der Militaire Overheid kon benutten, is ons, en velen met ons, een angstig raadsel.

Wij allen strijden voor democratie, voor vrijheid en recht, de zeelieden geven ons daarin een heldhaftig, doch doodgezwegen voorbeeld, maar die... en dan voor een paar centen.

Landbouw-attaché Leonard A.H. Peters over de landbouw op Curacao en in Suriname.

Taak der West Indiën als enige vrije Gebiedsdelen.

De eenzijdige industralisatie op Curaçao werkt ontwrichtend.

De beide Westindische gebiedsdelen krijgen thans in landbouwkundig opzicht een enorme taak. Hun arbeidsveld voor wat de tropische landbouw betreft krijgt een geheel nieuw aspect, nu de tropische landbouw in Oost Azië voor geruime tijd gesloten moet worden beschouwd en geheel het Westelijk halfrond van Alaska tot aan Vuurland in hevigen mate de producten van de tropische landbouw derft. Alleen uit Afrika komen zulke producten nog momenteel. Aldus Ingenieur Leonard Antoon Hubert Peters, landbouw-attaché van het gezantschap Der Nederlanden te Washington, die enkele dagen op Curaçao vertoefde.

Ingenieur Peters is reeds een maand onderweg. De studie-reis werd gemaakt op uitnodiging van het Gouvernement van Suriname. De Heer Peters had uiteraard als landbouw-attaché van het Nederlandse gezantschap vele punten van contact zowel met de landbouw in Suriname als in Curaçao. Nu de producten van de tropische landbouw in Oost Azië natuurlijk voorlopig niet meer door Amerika kunnen worden betrokken wordt de landbouw van de Westindische gebiedsdelen der Nederlanden natuurlijk in toenemende mate belangrijk.

Coördinatie in gehele Caraïbische gebied. Trinidad en Costa Rica de centrale punten.

„Reeds jaren verlangde ik met eigen ogen de landbouw in Curaçao en Suriname te gaan observeren, maar drukke werkzaamheden kwamen er telkens tussen. Toen nu eindelijk het Surinaamse Gouvernement er zo sterk op aandrong is dan tenslotte deze reis een feit geworden. Al meer dan een maand ben ik van huis en daar het hier gaat om de vraagstukken te bestuderen van de landbouw van Caraïbië, heb ik ook Trinidad en Puerto Rico bezocht. De proefstations op Puerto Rico zullen zeker hun volle medewerking verlenen en de resultaten van hun onderzoekingen gaarne ten dienste van de beide Nederlandse gebiedsdelen stellen. Op Trinidad met zijn „Imperial College for Tropical Agriculture" is het bijzonder goed gesteld. Men moet gaan begrijpen, dat het gebied over de vele eilandjes te veel versnipperd is. Er moet dus voor wat proefnemingen betreft een zekere coördinatie komen. Het is geheel en al onmogelijk om overal volledig geïnstalleerde proefstations in te richten. Op initiatief van de Amerikaanse regering en met medewerking van de andere Amerikaanse landen zal zeer binnenkort in Costa Rica worden opgericht een algemeen proefstation voor de tropische landbouw op het Westelijk halfrond. Het is natuurlijk te hopen, dat de Nederlandse instanties ten volle profijt zullen kunnen trekken van de aldaar te verrichten onderzoekingen.

De mogelijkheden.

Allereerst ben ik naar Suriname gegaan, dat voor wat de landbouw betreft van de beide Westindische landsdelen natuurlijk het belangrijkste is, al moet ik er terstond bijvoegen, dat er juist op het gebied van de kleine landbouw voor Curaçao nog een enorm terrein braak ligt. Pogingen om de animo hiertoe aan te moedigen verdienen alle mogelijke steun.

— Wat waren nu voor wat Suriname betreft uw voornaamste punten van interesse, mijnheer Peters?

Hoofdzakelijk waren er vier punten. Laat ik ze systematisch aan u opnoemen:

1) ik wilde waarnemen welke producten in Suriname nu reeds geleverd zouden kunnen worden aan de Verenigde Staten;

2) ik moest daarbij bestuderen hoe de voedsel-situatie was in Suriname en in hoeverre dit gebiedsdeel zichzelf kon bedruipen, terwijl het interessant was na te gaan of er mogelijk nog een uitvoer-surplus was voor Curaçao en mogelijk andere eilanden van West Indië;

3) tevens lag het op mijn weg na te gaan in hoeverre de aanleg mogelijk was van productiebronnen, die gebruikt zouden kunnen worden voor de wederopbouw van Nederland na de oorlog;

4) binnen het kader van de Interamerikaanse gedachte was het mijn taak na te gaan het landbouw-onderzoek en de afzet van landbouw-producten.

De belangrijkheid van Curaçao en Suriname op het Westelijk halfrond.

— Misschien dat u over deze vier punten nog een en ander kunt toelichten.

Natuurlijk. In de eerste plaats moet ik er dan op wijzen, dat samenwerking van het Westelijk halfrond iets is dat natuurlijk ten sterkste gepromoveerd moet worden. Ik sprak daareven van Interamerikaanse gedachte d.w.z. de samenwerking van het gehele Westelijke halfrond. Soms spreekt men ook van Panamerikaanse, doch hieronder wordt meer verstaan de samenwerking tussen de 21 Amerikaanse republieken, dus met uitschakeling van de Europese landsdelen en bezittingen op het Westelijk halfrond. Onnodig te zeggen, dat deze op vitale wijze in de samenwerking moeten worden betrokken, vooral wanneer het om twee zulke economisch belangrijke gebieden gaat als Suriname en de verschillende Curaçaose eilanden. Neemt u bijvoorbeeld de voedselvoorziening. Het is nogal duidelijk dat onder de invloed van de huidige omstandigheden meer aandacht zal moeten worden besteed aan de voor de volksvoeding nodige producten.

— Noemt u nu ook bijvoorbeeld eens een product, waarvoor afzetmogelijkheid zou zijn in Noord Amerika?

Suiker! Suiker is er nu al tekort in de Verenigde Staten en naar ik meen, is de suiker gedurende mijn afwezigheid gerantsoeneerd. Voor suiker uit Suriname is er zeker in Amerika afzetmogelijkheid, hoewel men natuurlijk ook aan Engeland moet leveren.

Landbouw op Curaçao.

— En wat denkt u nu bijvoorbeeld van de landbouw-situatie op Curaçao?

De landbouw in Curaçao zou eerst sterk moeten worden opgevoerd. Ik heb nu bijvoorbeeld de fraai onderhouden plantage van de Broeders Kruisvaders van St. Jan op Brakkeput bezichtigd. Ik moet zeggen, dat er daar met een energie gewerkt wordt, die eerbied afdwingt. De verschillende groenten en vruchten, welke daar gekweekt worden, de wijze van onderhoud van de tuin, alles is keurig. Zo moesten er natuurlijk veel meer plantages worden ingericht. Vooral voor de teelt in het groot. Ook wat het Helfrichdorp betreft, ben ik buitengewoon tevreden. Ik heb dat dorp mogen bezichtigen en koester beslist hoge verwachtingen van deze onderneming. Natuurlijk moet de landbouw op Curaçao zich in de eerste plaats richten op de voorziening in eigen behoeften. Ook op de Bovenwinden hebt u kweektuinen. Ik ken die helaas niet van eigen aanschouwen en bij deze reis heb ik geen gelegenheid meer om de Bovenwinden te gaan bezichtigen, maar dat lijkt mij vooral voor kleine eilanden als de Bovenwinden van groot belang. Er kan van alles gebeuren. Breng het zover, dat eilanden zichzelf voor een tijd lang boven water kunnen houden. Daar moet het heen.

Producten van Suriname.

— Wat zijn nu de producten, die u zo op het oog hebt voor wat de Westindische gebiedsdelen betreft?

Laten wij liever zeggen: voor wat Suriname betreft, want het doel van deze reis was allereerst Suriname bestuderen. Allereerst denk ik natuurlijk aan de plantage-landbouw: **suiker, koffie**. Vroeger was er ook cacao- en katoencultuure, maar ik weet niet of die weer kunnen worden teruggebracht.

Over de **suiker** sprak ik u zojuist reeds. De defensie ontrekt een enorme hoeveelheid suiker aan de civiele markt. Suiker is er hard nodig in Amerika. Het gehele Oostaziatische productiegebied is uitgevallen. De overweging of tot uitbreiding van de suikercultuur kan worden overgegaan is meer dan urgent. Maar... er zijn twee limieten: de fabriekscapaciteit en de arbeiders. De immigratie van Javanen naar Suriname is natuurlijk verbroken. Er heerst reeds een tekort aan arbeiders, vooral onder invloed der defensiewerkzaamheden.

Dan de **koffie**. De Liberia-koffie die in Suriname geteeld wordt, heeft een enigszins andere smaak dan de in de Verenigde Staten algemeen gevraagde koffie. Velen zullen de Surinaamse koffie niet weten te waarderen. Door goede verzorging van het product en toepassing van verbeterde bereidingsmethoden zal het zeer zeker mogelijk zijn de plaats van de Surinaamse koffie op de markt te versterken.

Wat tenslotte de zoëven genoemde **plantage-landbouw** betreft, hiervoor is naast de kleine landbouw zeer zeker een plaats. Waar mogelijk zal de positie dezer plantages versterkt moeten worden door mechanisatie en besparing van handenarbeid.

Kleine landbouw.

Dan de **kleine landbouw**. De voornaamste producten in dit bedrijfstype zijn: **rijst, citrusfruit, cassave, klappers, pinda's, soja-bonen**. De onregelmatige neerslag in Suriname is een groot probleem. Men zal dus het systeem van irrigatie nog verder kunnen uitbreiden:

De **cassave** levert een belangrijk volksvoedsel en neemt voor velen de plaats in van broodgranen. De cassave levert ook de grondstof voor de bereiding van stijfsels zoals tapioca. U zult wel begrijpen, dat er nu de weg uit Indië is afgesneden een zeer groot tekort aan cassave heerst. Misschien zou de aanplant in het groot overweging verdienen.

— U sprak ook nog van klappers.

O, ja, die zou ik er bijna vergeten en toch is de **klappercultuure niet zonder perspectief**. De klapper is een belangrijke grondstof voor de bereiding van eetbare oliën, waaraan in gebiedsdelen als Suriname en Curaçao grote behoefte bestaat. In Paramaribo zou dan natuurlijk de aanschaffing van een nieuwe oliepers nodig zijn. Ik sprak immers ook nog van pinda's en sojabonen. Die zouden dan tevens hier geperst kunnen worden. Natuurlijk kan alles niet opeens en als ik u dit alles zo uiteen zet, dan moet u niet denken, dat men nu ook één-twee-drie alles zal kunnen uitvoeren.

Laat ik u nog even iets vertellen over de klapperolie. Met de bereiding van klapperolie gaat gepaard de koekenfabricage, die zeer veel kan bijdragen voor de verbetering van de veevoeding in Suriname.

— Wat is feitelijk het voordeel van die koeken voor de veevoeding?

Dat is gemakkelijk gezegd. De voeding van deze koeken heeft een verhoging van de productie van melk, vlees en spek ten gevolge, die natuurlijk der volksvoeding weer ten goede komt.

Dan sprak ik u tenslotte over de **sojabonen**. Die dienen in verschillende vormen tot voedsel voor mens en dier. Er zijn betere variëteiten te verkrijgen uit de Verenigde Staten, bijvoorbeeld de Seminole. Door onderzoek zal moeten blijken welk van de variëteiten het meest geschikt is voor de Surinaamse landbouw.

— Er wordt hier ook veel gesproken over de **bosproducten** van Suriname. Hebben die ook uw aandacht gehad?

Dat spreekt vanzelf. Zij omvatten o.a. verschillende houtsoorten, balata en rubber. Verschillende vragen doen zich voor: hoe is de hout-exploitatie? Het pas opgerichte „Tropical Forest Experiment Station" te Rio Piedras, Puerto Rico, is bereid om medewerking te verlenen met betrekking tot de bosbouwproblemen in tropisch Amerika dus ook in Suriname.

Wat **rubber** betreft zal het gewenst zijn de aandacht gevestigd te houden op de actie van het Amerikaanse departement van Landbouw, dat thans in verschillende landen van Midden- en Zuid Amerika de rubberproductie tracht opnieuw in te voeren, met gebruikmaking van nieuwe selecties, die bestand zijn tegen de bladziekten waaraan de voormalige rubbercultuure in deze landen is ten gronde gegaan.

Op Curaçao is van de landbouw zeker iets te maken.

Alles bij elkaar ziet u wel, dat mijn bezoek aan Suriname mij beslist optimistisch gestemd heeft. Nu ik op de terugreis ook enkele dagen op Curaçao mag vertoeven heb ik verbaasd gestaan over de mogelijkheden van de situatie alhier. Het zou goed zijn, indien er een grote samenwerking kon komen tussen Suriname en Curaçao. Suriname is nu eenmaal meer een landbouw-land dan Curaçao. Doch de grond is hier beslist rijk. Het is mij wel duidelijk gebleken, dat er hier zeker veel van te maken is. Uit mijn besprekingen met Z.E. den Gouverneur is mij tevens gebleken, dat het Gouvernement hier geheel achter landbouwkundige proefnemingen staat, hetgeen niet anders dan een reden tot blijdschap is. Want de kleine landbouw is van belang voor de voedselvoorziening, hetgeen vooral in een oorlogstijd van groot belang is. Maar hier op Curaçao blijkt men in sommige kringen min of meer een afkeer van de landbouw te hebben, en het technische vak te ambiëren. Voor een meer evenwichtige samenstelling van de bevolking is het, van het grootste belang, dat de kleine landbouw een behoorlijke plaats inneme. Daarom is het alleszins te verdedigen de kleine landbouw te steunen. Eenzijdige industrialisatie werkt altijd min of meer ontwrichtend voor de maatschappij.

Laat ik daarom besluiten mogen met te hopen, dat alle pogingen tot de beoefening van de landbouw alhier de volle steun van het Gouvernement moge hebben.

VROUWEN WETEN NIET WAAR GEVANGENEN ZITTEN.

...organisme zich heeft aangepast aan de nieuwe inspannende arbeid. Men loopt daarom niet te hard van stapel met het gevolg, dat men niet in conditie is bij het afleggen der proeven.

Het verdient aanbeveling in de aanvang voetoefeningen te houden ter versterking van de voetboog; dit gaat het doorzakken van de voetboog bij zwaardere inspanning voorkomen (Hielen heffen, tenengang, zijn doelmatige oefeningen.)

Oefen verder de organen voor de bloedsomloop en de ademhaling. Bovendien verder ook een goede spijsvertering door tijdens de voorbereiding doelmatige gymnastische oefening te doen.

Alles baseert zich op het uithoudingsvermogen. Vandaar dat een eerste vereiste is, dat al onze organen harmonisch moeten functionneren. Al onze spieren moeten harmonisch ontwikkeld worden. De speciale geoefendheid voor het speciale uithoudingsvermogen bij het wandelen wordt eerst verkregen door het afleggen van geleidelijk grotere wordende afstanden en eveneens door het langzaam opvoeren van de snelheid.

Rook niet of althans zeer weinig en matig u in het gebruik van alcohol.

De door de C.A.B. uitgeschreven wandelmarsen hebben niet ten doel de deelnemers aan te sporen tot het afleggen van zo groot mogelijke afstanden of tot het afleggen van zekere afstand binnen de kortst mogelijke tijd, doch wel hen zodanig te oefenen, dat gedurende een marsdag een vrij aanzienlijke afstand wordt afgelegd, welke geleidelijk zal worden opgevoerd zonder dat daarbij de vermoeienis te groot is, dat daardoor de gezondheid zou worden geschaad.

Wandelmarsen zijn geen loopwedstrijden: steeds blijkt, dat op dit punt nog een enkele maal een misvatting heerst. Voor loopwedstrijden dient het snelwandelen. Het gaat er bij wandelmarsen dus in geen geval om wie het eerst binnenkomt. Integendeel is een praestatie juist toe te juichen, welke volbracht wordt in de daarvoor vastgestelde tijdsruimte, zonder dat schade bij van oververmoeidheid of gezondheidlijke gevolgen voor de gezondheid sprake is. Wij hopen, dat evenals bij vorige wandelmarsen wederom een saamhorigheidsgevoel en de blijmoedigheid tot uiting zullen komen.

Om dit te bereiken, is een goede oefening onontbeerlijk. Wij raden u ook aan in een goed verzorgd tenue aan de mars deel te nemen.

En nu wandelaars, aan het oefenen! De waarde der wandelmarsen voor u staat of valt met uw doelmatige voorbereiding. Op 2e Paasdag zal u wederom in de gelegenheid worden gesteld uw proef af te leggen. De C.A.B. organiseert dan zijn vierde 25 km. mars en een 15 km. mars voor junioren.

Curaçao.

HET INGEZONDEN STUK VAN DE C.S.M. — DIRECTIE.

Verschillende C.S.M.-officieren deelden ons mede, dat het ingezonden stuk van de directie van de C.S.M. verschillende onjuistheden bevat en een scheve voorstelling van zaken geeft. Hun bewering kan de Redactie uiteraard niet controleren en daar de censuur verdere ingezonden stukken niet duldt, moet het hierbij blijven.

C.S.M.-OFFICIEREN SUCCESSIEVELIJK ALLEN IN HET KOT.

Het schijnt, dat er een gevoel van grote solidariteit tussen de C.S.M.-officieren heerst, in dat men besloten is niet te gaan varen. Daar dit ten gevolge heeft, dat de officieren in het kot gestopt worden, op de tijd dat hun boot zou moeten varen, is het te verwachten dat binnen afzienbare tijd de gehele manschap van de C.S.M. achter tralies zit.

VANMORGEN VROEG GEEN ARRESTATIES.

Door den Censor geschrapt.

MOEILIJKHEDEN IN SANATORIUM GROENE KRUIS.

Tussen het verplegend personeel en de directie van het Sanatorium van het Groene Kruis zijn moeilijkheden gerezen, die reeds geleid hebben tot het nemen van ontslag door een aantal verpleegsters, waaronder de Directrice, en het ontvangen van ontslag van enkele anderen. Reeds geruime tijd was het bekend, dat het tussen de Directie — de C.P.I.M., waarin ook in dit geval de man die het C.S.M.-conflict deed uitbreken weer de eerste viool speelde — en het personeel niet botert. Het personeel was ontevreden en toen enige tijd geleden een nieuwe hoofdzuster uit Suriname benoemd werd, waarmede enige zusters meenden niet te kunnen samenwerken, besloten die zusters wier contract afliep, dit niet te verlengen. Naar verluidt berusten de moeilijkheden o.a. op de onwil van de Directie om gelden beschikbaar te stellen voor hygiënische maatregelen (vliegenplaag, aanschaffing van vliegenkappen, verbetering riolering), het inrichten van een kinderkamer (een mannenzaaltje dat hiertoe zou worden ingericht, kon beter mannenzaaltje blijven en om aldus meer geld in het laatje te brengen wat het overigens...... niet deed).

Tenslotte zijn deze dingen er gekomen, toen een van de Isla-hogen er een kind had en vader zeer terecht ontstemd was over de wijze, waarop men met de hygiëne omsprong.

Naar bekend is, is de toestand thans verbeterd, en is men begonnen met een grootse verbouwing. Overal was men blijde in een goed sanatorium te kunnen komen. De Directie stelde dan ook ruimschoots gelden beschikbaar voor deze verbeteringen.

Des te ernstiger is de omstandigheid, dat de zusters thans haar ontslag hebben genomen, als gevolg vooral van de houding van de Directie te harentwaart.

GAAN C.P.I.M.-ERS VAREN?

Naar wij vernemen heeft de Directie van de C.S.M. gisteren een verzoek gericht aan C.P.I.M.-ers, die in het bezit zijn van een of ander navigatie-diploma en ook wel eens een keertje gevaren hebben, of zij de opengevallen plaatsen op de C.S.M.-schepen zouden willen bezetten.

CENSUUR

SURINAAMSE TENTOONSTELLING.

Niet zoals gemeld werd op Zaterdag, 21 Maart en op Zondag 22 Maart zal de Surinaamse Tentoonstelling gehouden worden, doch op **Zaterdag 28 Maart en Zondag 29 Maart.**

De tentoonstelling is geopend op Zaterdag van 16—18 uur en op Zondag van 10—18 uur.

De ingang van de Bisschoppelijke Nijverheidsschool ligt op het erf van het Briontheater

C.A.B. WANDELMARSEN.

Het Bestuur van de C.A.B. schrijft ons:

Het doel van het organiseren van de wandelmarsen van de C.A.B. is om zoveel vrouwelijken als mannelijken ingezetenen van Curaao en daarbuiten de gelegenheid te geven, zich vrijwillig gedurende een zekere tijdsruimte stelselmatig te wijden aan de wandelsport. De stelselmatige oefening wordt besloten met het afleggen van bepaalde eisen. De voorafgaande oefening komt ontegenzeggelijk der lichamelijke ontwikkeling en gezondheid ten goede. Doch de gunstige invloeden op het lichaam doen zich enkel en uitsluitend gevoelen als gevolg van een geregelde voorafgaande oefening en niet als gevolg van de volbrenging van de marschen op zichzelf. De marsen dienen er dan ook enkel voor om het bewijs te leveren van een stelselmatige en doelmatige voorbereiding.

Stelselmatige oefening is dan ook noodwendige vereiste als men voor deze sportieve praestaties voordeel wil trekken voor zijn gezondheid. Men mag zich niet bloot stellen aan enig risico en zijn lichamelijke gesteldheid in de waagschaal te stellen door overinspanning. Begint daarom uw oefening zo vroegtijdig mogelijk. Stelt van te voren een oefeningsprogramma op, dat rekening houdt met een geleidelijke opklimming der praestaties.

Gedurende de eerste tijd moeten uw oefeningen licht zijn, terwijl eerst een geleidelijke verzwaring moet plaats vinden, indien gij voelt, dat uw gehele

Van de Fronten.

DE GEVECHTEN AAN HET RUSSISCH FRONT.

Noland Norgaard seint uit Londen: Het reusachtige conflict op de toegangswegen van een belangrijke stad in het Zuid-Westen en de herovering van een strategische hoogte in het gebied van Staraya Russa werden gemeld door het Rode leger. De stad in het Zuid-Westen werd slechts opgegeven als X. Deze zou Charkov kunnen zijn in de Donetsvallei. De Russen zeiden, dat de bevrijding van Charkov nabij is.

Een bericht van het front zeide, dat Maarschalk Semeon Timosjenko's strijdkrachten in het Zuid-Westen de breuk hadden vergroot in de Duitse linie, doch men gaf felle weerstand toe. Een belangrijk kruispunt op de toegangswegen van de onbekende stad werd genomen na een wanhopig gevecht van 3 uren van een afdeling der Rode Garde met tanks en grote kanonnen tegen Duitse tanks en reservetroepen.

Een bericht uit Stockholm zeide, dat de Duitsers in het Donetsbekken het hevigste artillerie-spervuur leggen, dat ooit bekend geweest is.

Londense bronnen voorspelden, dat de volgende 2 of 3 weken zullen vaststellen of de nazies hun vooruitgeschoven bases in die gehele zone kunnen behouden. Aan het Noordelijke en Centrale front, waar het 16e Duitse leger gevangen is te Staraya Russa, legden de Russische berichten de nadruk op de belangrijkheid van de veroverde hoogte, die slechts als N. werd aangeduid.

De radio van Moskou zeide, dat de Duitsers de plek zo hoog naar waarde schatten, dat zij 2 divisies concentreerden in een sector van zeven en een halve mijl in een vergeefse poging om de hoogte te behouden.

In het Kalinin-gebied ten Noord-Westen van Moskou meldden de Russen vele Duitsers gedood te hebben bij een bajonet-aanval over de met bloed bevlekte sneeuw.

Berichten van alle fronten spraken van felle gevechten in ongewoon ernstig Maartweer, waarbij de Duitse doden verspreid liggen in de dorpsstraten en op de besneeuwde velden. De Russen zeiden, dat de Duitsers overal manschappen, tanks en kanonnen aanvoeren in zulke grote aantallen, dat hun plannen voor een lente-offensief drastisch worden veranderd.

De Russische berichten versterkende waren verhalen in een Duits nieuwsblad, dat Zwitserland bereikte en waarin werd gezegd, dat een nieuwe koude golf het gehele Russische front getroffen heeft, waardoor „ontzaggelijke moeilijkheden" ontstaan voor de Duitse legers en dat „de Russen voortgaan met hun eindeloze aanvallen". niettegenstaande de sneeuwstormen, „welke gedurende de winter nog onbekend waren."

Zelfs in het verre Zuiden op de Krim is het weer zo slecht, dat tanks en vrachtauto's vastvriezen in de modder van de vroegere dooi. De Duitse pers zeide verder: „De Duitse soldaten in de frontlinies zijn onder een nerveuze spanning, omdat zij nooit weten wanneer de Russen een nieuwe verrassingsaanval zullen doen."

De „Berliner Boersen Zeitung" zeide: „Voor elke meter gronds moet worden gevochten door mannen, paarden en motoren."

Berichten van Stockholm gaven temperaturen op van Fahrenheit als 13 graden onder nul op de Krim, 31 onder nul in de Leningradsector en 22 graden onder nul in Finland.

Onder de bewijzen, die genoemd werden, dat de Duitsers grote reserves gebruiken, haalden de Russen gezegden aan van gevangenen, dat alle zwarthemden-detachementen van Hitlers Elite Garde thans met buitenlanders als opvulling dienen. Een gevangene van de „doodskop"-divisie der Elite Garde zou hebben geklaagd, dat de Roemenen in zijn afdeling moeilijk de commando's in het Duits verstaan. Zwitserse berichten uit Berlijn deelden mede, dat de Elite Garde thans op een gelijke, hoewel onafhankelijke basis is geplaatst als leger, vloot en luchtmacht. Dit is een erkenning van een dienst, waarvan de gewone Duitse militair nooit gehouden heeft (Londen, (AP) 17.3).

NIEUWE RUSSISCHE SUCCESSEN.

Berichten van het front melden voortdurende Russische successen tegen de Duitse verdedigers en tegenaanvallen in verschillende sectoren.

Aan het Zuidwestelijke front waar Timosjenko poogt Charkov te bevrijden, wordt gemeld, dat de breuk in de Duitse linie vergroot is en de felle weerstand wordt overkomen. Hevige Duitse verliezen ontstonden in de Kalininsector bij herhaalde tegenaanvallen, die de Sovjet-troepen terugdreven met bajonet-charges (Moskou, (AP) 17.3).

BRITSE DUIKBOOTBASES IN JOEGOSLAVIË.

Italiaanse matrozen, die aan land werden gezet door schepen, die pas uit Trieste arriveerden, deelden mede te zijn aangevallen door Britse duikboten haast ogenblikkelijk na de haven verlaten te hebben.

Verder werden zij herhaaldelijk aangevallen gedurende de reis in Turkse wateren. De matrozen deelden mede van mening te zijn, dat patriottische Joegoslavische strijdkrachten nog steeds een deel van de Dalmatische kust beheersen en contact hebben gemaakt met het Britse duikbotensysteem waarbij bases worden verstrekt aan de Britse Geallieerden in de Adriatische Zee (Istanbul, (AP) 17.3).

DUITSE ACTIVITEITEN IN NOORWEGEN.

Een verantwoordelijke bron zeide, dat het sluiten door de Duitse autoriteiten van alle Noorse havens van de Noordkaap tot Aalesund te kennen geeft, dat de nazies een zekere actie voorbereiden.

Tevens zouden de volgende gebeurtenissen te kennen geven, dat een nieuwe grote campagne in het Noorden op handen zou kunnen zijn:

1) De bekendmaking van heden door het Duitse Hoofdcommando van geïntensificeerde gevechten in Lapland, dat aan Rusland grenst op slechts 50 mijl van de Russische Noordelijke voorraadbasis te Murmansk.

2) De berichten, dat de Duitsers krachtige versterkingen hebben gezonden naar hun Noorse garnizoens.

3) Het bijeenbrengen van de nazie-oorlogsschepen te Trondheim, waaronder de „Tirpitz", het nieuwste, grootste en meest gevaarlijke slagschip van Duitsland.

De bron zeide, dat de Duitsers — naar men denkt — thans tussen de 150.000 en 200.000 soldaten in Noorwegen hebben in vergelijking met 100.000, die daar in de herfst van het vorig jaar zouden zijn.

Groot Britannië waarschuwde reeds, dat de „Tirpitz" zich thans op zee zou kunnen bevinden.

De Britse bron zeide geen inlichtingen te hebben omtrent de huidige verblijfplaats van de „Tirpitz". Het nieuws hield ernstige verwikkelingen in voor de Britten, aangezien zulk een machtig oorlogsschip als de „Tirpitz" zulk een ernstige bedreiging is voor convooien op zee, dat krachtige Britse vlootstrijdkrachten, met inbegrip van slagschepen, nodig zijn om aan een dergelijk gevaar het hoofd te bieden (Londen, (AP) 17.3).

ZUID-AMERIKA.

STEUNVERLENINGSOVEREENKOMST TUSSEN DE V.S. EN COLOMBIA.

De Verenigde Staten en Colombia tekenden een steunverleningsovereenkomst, waarin zou worden voorzien in 20 millioen tot 30 millioen dollar aan oorlogsmaterialen voor Colombia, dat strategisch van belang is, gezien de nabijheid van het Panamakanaal (Washington, (AP) 17.3).

OPWINDING IN HOOFDSTAD URUGUAY.

Het tot zinken brengen van het Uruguese schip „Montevideo" veroorzaakte een grote opwinding in de hoofdstad hetgeen de autoriteiten ertoe leidde de bezittingen van onderdanen der Asmogendheden onder bewaking te stellen tegen repressailles van het volk.

Het eerste nieuws omtrent het zinken kwam met een telegram van den kapitein, die zeide Jeremie bereikt te hebben na 4 uren te hebben doorgebracht in een reddingsboot. De vermiste leden der bemanning bevonden zich in een andere reddingssloep, waarvan niets vernomen werd. De reis was de eerste van het schip onder Uruguese vlag. De kapitein was een officier van de marine (Montevideo, (AP) 173).

URUGUAY NEEMT DUITS SCHIP IN BESLAG.

De Uruguese Regering gaf opdracht voor de inbeslagneming van het Duitse stoomschip „Tacoma" als repressaille voor het tot zinken brengen van het vrachtschip „Montevideo". (Montevideo, (AP) 17.3).

BRIEF VAN ORTIZ AAN ROOSEVELT.

Benjamin Sumner Welles zeide, dat Dr. Jorge Ortiz, zoon van den Argentijnsen President, waarschijnlijk morgen met Roosevelt zal confereren en een persoonlijke boodschap van zijn vader overhandigen. Ortiz wiens vader gedwongen werd afstand te doen van het Presidentsschap vanwege zijn ziekte, overhandigde een brief van zijn vader aan Welles bij een bezoek aan het State Department.

Tegelijkertijd vroeg Ortiz om een ontmoeting met Roosevelt, welke de President zeide gaarne te willen toestaan. De juiste tijd daarvoor is nog niet vastgesteld. Naar men zegt, zou Ortiz naar de Verenigde Staten zijn gekomen om specialisten te consulteren over de ziekte van zijn vader (Washington, (AP) 17.3).

COMMENTAAR VAN WELLES.

Benjamin Sumner Welles zeide, dat het tot zinken brengen van schepen van Brazilië, Chili en Uruguay te kennen geeft, dat de as de politiek gaat volgen om de schepen van alle Amerikaanse Republieken tot zinken te brengen, teneinde te pogen de scheepsverbinding tussen Noord- en Zuid-Amerika te verbreken. Hij zeide ten zeerste te betreuren, dat hiermede levens van Chileense, Braziliaanse en Uruguese onderdanen verloren zijn gegaan (Washington, (AP) 17.3).

NEDERLAND.

DE VERNIELING OP JAVA.

Winston Turner, de man van de Associated Press in Australië, was de laatste buitenlandse journalist, die Nederlands Indië heeft verlaten. Hij vertelt, dat de eigenhandige destructie op Java in Soerabaia het volledigst is geweest. Zes droogdokken werden daar opgeblazen en drie drijvende dokken. In een daarvan lag een torpedojager ter reparatie, die eveneens is gezonken. Alle werkplaatsen werden met dynamiet opgeblazen en alles wat drijven kon, werd naar de kelder gejaagd. Enige motortorpedoboten ondergingen hetzelfde lot (Melbourne, G.P.D. 18.3).

EEN LEUGEN.

Dr. Hubertus J. van Mook ontkende pertinent de Japanse beweringen als zouden 50.000 Nederlandse soldaten bij Bandoeng zijn gevangen genomen. „Er zijn daar nooit 50.000 soldaten geweest", zeide dr. Van Mook. „Het grootste deel van de daar aanwezige troepen heeft zich in de bergen teruggetrokken en bevindt zich daar nog" (Melbourne, G.P.D. 18.3).

NEDERLANDSE DUIKBOTEN.

In Nederlandse marinekringen werd vernomen, dat een aantal Nederlandse duikboten op het ogenblik met Amerikaanse duikboten opereren in het Zuidwestelijke deel van de Stille Oceaan. Om militaire redenen is het onmogelijk mede te delen, waar zij haar bases hebben en hoe groot in aantal zij zijn, doch het is voldoende te weten, dat de onzen de Japanse verbindingslijnen bestoken. De resultaten hiervan zijn niet bekend, daar het te gevaarlijk is radio-berichten te seinen uit de Japanse wateren (Washington, G.P.D. 18.3).

DE TOESTAND IN NEDERLAND.

Er heerst groot brandstof- en voedselgebrek in Nederland. Alle brandstof in de huizen is vrijwel op en nieuwe voorraden zijn door onoverkomelijke vervoerbezwaren niet te verwachten. Alle ziekenhuizen zijn vol en dagelijks worden tientallen mensen afgewezen. Voor hen, die niet in staat zijn op de zwarte markt te kopen, is de voedselsituatie wanhopig. Er is bijna niets anders te krijgen dan aardappelen en kool. Alleen werklieden in dienst van firma's, die voor Duitsland werken zijn, daar hun lonen het hoogst zijn, in staat op de zwarte markt te kopen.

Vis kost gemiddeld drie gulden per pond. Er staan nu advertenties in de couranten, waarin men kleren voor koffie wil ruilen en rijwielbanden voor boter. De nazie-pers verzet zich tegen deze particuliere ruilhandel als zijnde schadelijk voor de winkelstand. De uitvoer van groenten en fruit naar Duitsland is 40 procent hoger dan vorig jaar. En een verhoging van dit percentage wordt verwacht (Londen, G.P.D. 18.3).

WERELDNIEUWS.

ROOSEVELT VRAAGT NOG 17 MILLIARD VOOR LEGER-VLIEGTUIGEN.

President Roosevelt maakte bekend, dat morgen aan het Congres zal worden gevraagd nog 17 milliard dollar te besteden aan legervliegtuigen.

Roosevelt zeide bij een persconferentie, dat de begrotings-directeur Harold Smith hem had medegedeeld, dat de aanbesteding van 17.579.311.253 dollar voor legervliegtuigen tezamen met de vroegere aanbestedingen voor vliegtuigen zou zorgen voor de aanschaffing van 148.000 vliegtuigen. Roosevelt had in zijn jaarlijkse boodschap aan het Congres een twee-jarenprogram uitgestippeld, waarin werd gevraagd om 60.0000 vliegtuigen in 1942 en 125.000 vliegtuigen in 1943 (Washington, (AP) 17.3).

GEHEIM VERDRAG TUSSEN HONGARIJE EN BULGARIJE.

Een bericht uit Istanbul aan Tass deelde mede, dat Hongarije en Bulgarije een geheim verdrag gesloten hebben met inbegrip van een militaire clausule met het doel „Transylvanië en Dobroedja van Roemenië te ontwringen" (Moskou, (AP) 17.3).

MISHANDELING IN NOORWEGEN DOOR DE NAZIES.

De Noorse Regering te Londen publiceerde een pamflet waarin wordt verhaald hoe de nazies in Oslo mishandelingen toebrengen. De zelfde publicatie veroorzaakte de tijdelijke schorsing van enkele Zweedse dagbladen de vorige week door de neutrale Zweedse Regering.

De Noren deelden mede, dat onder ede voor een rechter te Stockholm verklaringen werden afgelegd over de mishandelingen door een vrouw, die ontsnapte uit „het huis van de vreselijke nacht" van de Gestapo's. In dit gebouw huisde eens het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

De bezettende Duitsers veranderden de plaats in het hoofdkwartier van de geheime politie, waar hun slachtoffers worden gedwongen tot „bekentenissen" omtrent non-conformistische activiteiten.

Het pamflet beschuldigde de nazies ervan hun slachtoffers te kastijden op alle delen van hun lichaam en speciaal op de zolen van hun voeten met gummistokken. Sommige gevangenen worden gedwongen urenlang in een koude kamer in ijswater te staan. Anderen worden vroeg in de ochtend gewekt en hun wordt valselijk medegedeeld, dat zij binnen 2 uren zullen worden doodgeschoten (Londen, (AP) 17.3).

FRANS STOOMSCHIP GETORPEDEERD.

Een bericht uit Vichy maakte bekend, dat het Franse vrachtschip „Sainte Marcelle" op Zaterdag getorpedeerd werd in de Middellandse Zee door een duikboot van onbekende nationaliteit. 2 Leden der bemanning worden vermist (Londen, (AP) 17.3).

NOORDAMERIKAANS SCHIP GETORPEDEERD.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een Noordamerikaans koopvaardijschip van gemiddelde grootte werd getorpedeerd nabij de Atlantische kust. Nadere biezonderheden werden niet verstrekt. (Washington, (AP) 17.3).

HET ZEKERE VOOR HET ONZEKERE GENOMEN.

De Australische Minister van Oorlog Francis Forde deelde mede, dat een treiler, die geen antwoord gaf op een signaal bij het binnenlopen van een Noordelijke Australische haven, beschoten werd door de kustbatterij. Het schip werd beschadigd en 3 opvarenden werden gedood (Canberra, (AP) 17.3).

MINISTER PADILLA VAN MEXICO IN WASHINGTON.

Benjamin Sumner Welles maakte bekend, dat de Mexicaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Ezequiel Padilla, hedenmorgen laat in Washington is aangekomen om met de Regeringsautoriteiten te confereren. Enkele belangrijke quaesties zijn hangende tussen de twee landen, waaronder problemen betreffende de gezamenlijke defensie, de olie-onteigeningsquaestie en het voorgestelde wederzijdse handelsverdrag (Washington, (AP) 17.3).

VLIEGONGELUK IN ENGELAND.

Gemeld wordt, dat 2 van Groot Britannië's vrouwelijke bestuurders van transportvliegtuigen en een mannelijke eerste officier werden gedood en 27 personen werden gewond, toen een vliegtuig op Zondag op een landhuis neerstortte. Men is van mening, dat de gasolinetank ontplofte (Londen, (AP) 17.3).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Washington:** De Argentijnse ambassadeur Felipe Espil confereerde 50 minuten lang met Sumner Welles over het dringende probleem van de scheepvaart op het Westelijk halfrond.

— **Londen:** De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat de Britse torpedojager „Vortigern" getorpedeerd en tot zinken gebracht werd bij gevechten gedurende het weekeinde op de Noordzee, waarbij 5 Duitse torpedoboten vernield en 2 beschadigd werden.

— **New Delhi:** Gemeld wordt, dat de Britten in Birma thans door de lucht worden voorzien van zulke wapenen als mortieren, machinegeweren en anti-tankanonnen. Tevens worden de bedienaars van deze kanonnen per vliegtuig uit Brits Indië aangevoerd. Intussen wordt gemeld, dat Chinese bataljons, die Oost- en Midden-Birma verdedigen, een derde hebben gedood van een strijdmacht van 300 Thai-troepen onder Japanse leiding en de overigen hebben teruggeslaggen in een scherpe botsing nabij de grens van de Sjan-Staten.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.17 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.11 uur.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Canberra:** Premier Curtin van Australië maakte bekend, dat zeer grote Noordamerikaanse strijdkrachten zich in Australië bevinden en gereed zijn de Japanners te bestrijden, die zich voor de drempel van Australië bevinden. Curtin gaf zijn grote dankbaarheid te kennen voor de grote steun van de Verenigde Staten en maakte verder bekend, dat de Noordamerikaanse officier Luitenant Generaal George H. Brett, vroeger Hoofd van het Noordamerikaanse luchtcorps, het bevel zal voeren over de luchtstrijdkrachten van de Verenigde Landen in Australië.

— **Moskou:** De radio van Moskou maakte bekend, dat het Rode leger nog 5 plaatsen heeft veroverd in zijn aanval om de Duitse „zak" voor Smolensk af te snijden. Het afsnijden van de Rzhev-Vyazma zak waar Duitse garnizoens het nog uithouden, ongeveer halverwege de 230 mijl lange weg van Moskou naar Smolensk, is het voornaamste doel van de Russische operaties aan het centrale front.

Het Duitse Hoofdcommando beweerde verder, dat op het schiereiland van Kertsj nieuwe Russische aanvallen zijn afgeslagen. Op andere punten aan het Russische front zouden de Russen zonder succes hun aanvallen hebben voortgezet.

— **Londen:** Officieel wordt gemeld, dat Lord Beaverbrook, de vroegere Britse Minister van Oorlogsproductie, naar de Verenigde Staten zal gaan in verband met de samenvoeging der bronnen van de Verenigde Landen.

— **Londen:** Een bericht van het Britse nieuwsagentschap uit Stockholm deelt mede, dat volgens den correspondent van de „Dagens Nyheter" in Moskou, 200.000 Duitsers door het Rode leger omsingeld zijn in de grote zak in het gebied van Rzhev-Vyazma ten Noord-Westen van Moskou. Het agentschap meldde, dat volgens den Zweedsen correspondent Russische parachutisten werden neergelaten in het gebied van Smolensk gedurende een sneeuwstorm en dat deze de Duitse fortificaties aldaar hebben vernield. In het gebied van Orel en Kursk ten Zuid-Westen van Moskou zouden de Russen nog 8 gemeenten hebben veroverd.

— **Moskou:** Berichten van het Westelijk front geven te kennen, dat het Rode leger Gzatsk heeft omsingeld. Gzatsk is het punt, dat het dichtste bij Moskou ligt. Het was hier, dat de indringers terugvielen van hun rampen bij Mozaisk en Borodino.

— **New Delhi:** Het Britse Hoofdkwartier meldt, dat de hoofdmacht van de Japanse strijdkrachten in Birma poogt Noord-Birma binnen te rukken langs de Rangoen-Prome weg, doch dat de Japanners zich nog ten Zuiden van Taikkyi bevinden op 40 mijl ten Noorden van Rangoen en 115 mijl ten Zuiden van Prome zelf. Verder naar het Oosten langs de weg van Rangoen naar Toungoo zouden Britse Imperiale eenheden in contact zijn met vijandelijke strijdkrachten ten Zuiden van Kanyutkwin.

Japanse invasie van Australië afgeslagen. 23 Japanse schepen, waaronder 12 oorlogsschepen, tot zinken gebracht of zwaar beschadigd.

Hedenochtend werden nog 7 CSM-ers geïnterneerd.

De Tanks van Churchill

Roekeloosheid verspeelde in 1917 een wereldschokkende overwinning van de Geallieerden.

Dit artikel werd reeds vóór de huidige oorlog geschreven. Het Amerikaanse Weekblad „Liberty" plaatste het kort geleden opnieuw, omdat het ook thans nog zeer actueel is en het bovendien de vooruitziende blik toont van den schrijver, Engelands Premier, die zo'n groot aandeel heeft gehad in de creatie van een wapen, dat een der hoofdfactoren is in de gemechaniseerde oorlogsvoering van tegenwoordig.

Het grootste van alle problemen in de vorige oorlog, dat zich duidelijk deed gevoelen van het einde af van 1914, was dit: er moest iets gedaan worden om het schip te beveiligen tegen de torpedo en den soldaat tegen het machinegeweervuur. Toen het middel daartegen gevonden was, scheen dit zó simpel, dat het maanden, ja zelfs jaren lang verachtelijk afgewezen en minachtend beoordeeld werd door vele leidende figuren van leger en vloot.

Ontdaan van alle franje, bestond dit middel namelijk uit het aanbrengen van een dunne, beschermende stalen plaat. Zo had men hier dan te doen met een van de grootste oorlogsgeheimen van 1915, doch er was bijna niemand, die er geloof aan wilde hechten. Zij, die het inzagen — militairen, zeelui, vliegers en burgers — vormden een klasse apart buiten de ouderwetse opvatting en zij hadden een zware en ondankbare strijd te voeren om de autoriteiten te bekeren; maar tenslotte hebben zij de overwinning behaald. Op zee werd de oplossing vrij spoedig gevonden, te land had ze echter heel wat meer voeten in de aarde.

De eerste 10 houwitzers werden besteld, doch bij de proef afgekeurd.

Een paar dagen na het uitbreken van de oorlog, ontving ik een brief van Admiraal Bacon, waarin hij mij mededeelde, dat hij een 15-inch houwitzer had ontworpen, die over de weg vervoerd kon worden. Geïnteresseerd in deze verbazingwekkende verzekering, liet ik den Admiraal bij mij komen. Hij sprak met overtuiging over het algemeen artilleristisch aspect van de oorlog en deed de voorspelling, dat de bestaande forten geen weerstand zouden kunnen bieden aan de granaten van het grote, moderne geschut.

Ik luisterde met belangstelling en toen in de daarop volgende veertien dagen eerst de forten van Luik en daarna die van Namen spoedig bezweken voor de Duitse kanonnen, liet ik den admiraal wederom bij mij komen en vroeg hem of hij enkele van die houwitzers voor het Engelse leger kon maken en hoeveel tijd daarmede gemoeid zou zijn. Het antwoord luidde, dat hij een 15-inch houwitzer in vijf maanden zou kunnen vervaardigen en er daarna iedere veertien dagen één zou kunnen afleveren. Hierna stelde ik het Departement van Oorlog voor er tien te bestellen.

Ik werd nauwkeurig op de hoogte gebracht omtrent het ontwerp en de gemaakte vorderingen en vernam dat iedere houwitzer in delen naar het oorlogsterrein zou worden vervoerd door acht enorme tractors op rupsbanden. De afbeelding van die voertuigen was buitengewoon suggestief en ik informeerde of zij ook over loopgraven heen konden, en manschappen en kanonnen konden vervoeren, dan wel of hij kans zag zulk een voertuig te vervaardigen. Als gevolg van onze besprekingen gaf ik hem opdracht om één proefmachine te maken. Dit model was veelbelovend en derhalve liet ik dertig van zulke machines aanmaken. Het werd Mei 1915, voordat de eerste machine door het Departement van Oorlog werd beproefd. Zij werd echter afgekeurd, omdat ze geen heuveltje van vier voet kon nemen of door drie voet water heen kon komen (een praestatie, die tot aan het einde van de oorlog door geen enkele tank kon worden bereikt). Aldus eindigde gedurende de eerste wereldoorlog de eerste poging om een voertuig te construeren, dat in staat was om een loopgraaf te „nemen" de zogenaamde tank.

Nieuwe voorstellen verworpen ondanks de goedkeuring van Lord Kitchener.

Het verloop van de gebeurtenissen bij de tweede poging om een tank te vervaardigen en door de militaire autoriteiten te doen aanvaarden, was als volgt:

Volkomen afgescheiden van wat hiervoor werd omschreven, kwam ook kolonel E. D. Swinton tegen het midden van October tot de conclusie, dat het bezit van zulk een wapen noodzakelijk was. Hij bracht een dergelijk idee ter sprake bij kolonel Hankey en eind October schreef kolonel Hankey een studie over de noodzaak van de bouw van dit en van andere mechanische middelen, welke studie hij deed circuleren onder die cabinetsleden, die onmiddellijk te maken hadden met de oorlogvoering.

Toen ik dit alles bestudeerde, kwam het ontwerp, dat Admiraal Bacon reeds had gemaakt, weer in mijn herinnering. Ik schreef daarop een brief aan den toenmaligen Eersten Minister, Asquith, uit welke brief ik de volgende belangrijke zinsneden aanhaal:

„Het zou heel gemakkelijk zijn om in korte tijd een aantal stoomtractors met kleine gepantserde koepels, waarin men manschappen en machinegeweren kon plaatsen te vervaardigen.

Veertig of vijftig van zulke machines, in het geheim vervaardigd en bij het vallen van de avond in stelling gebracht, zouden zeer zeker tot in de vijandelijke loopgraven kunnen doordringen en alle hindernissen vernietigen en de loopgraven met machinegeweervuur en granaten vanuit de koepel kunnen schoonvegen."

Twee of drie dagen nadat hij mijn brief van 5 Januari had ontvangen, gaf de Eerste Minister die persoonlijk door aan Lord Kitchener en drong er sterk bij hem op aan, een onderzoek in te stellen. Lord Kitchener, die veel voor het idee gevoelde, gaf daarop het ontwerp door aan den Inspecteur van de artillerie.

Dit was de doodsteek voor de tweede poging om een tank te vervaardigen; het ontwerp werd begraven in de archieven van het departement van Oorlog, een gang van zaken, die over de gehele wereld in alle tijden vaak het lot is geweest van miskende mogelijkheden.

Het was mij onbekend, welke uitwerking mijn brief aan den Eersten Minister had gehad. Doch ik had de indruk, dat er niets tot stand werd gebracht en dat de militaire autoriteiten alles behalve overtuigd waren van de mogelijkheid tot vervaardiging van dergelijke machines, dan wel van haar practische waarde.

Proeven met stoomwalsen.

Daarom zond ik een „nota" op 19 Januari 1915 aan den chef van het luchtwapen, met de opdracht om zekere proeven te nemen met stoomwalsen, die de loopgraven van den vijand zouden kunnen vernielen door hun grote gewicht. Deze speciale variëteit faalde door mechanische tekortkomingen, maar ongetwijfeld heeft zij een rol gespeeld bij het vormen van een opinie onder de pantserauto-officieren, die nu gingen zoeken naar andere en meer succesvolle oplossingen. We hebben dus drie los van elkaar staande pogingen behandeld, die ten doel hadden de latere tanks te vervaardigen en ingang te doen vinden. Al deze pogingen hebben schipbreuk geleden, hetzij door mechanische gebreken, of... door officiële tegenwerking!

Dit dode punt had tot in eeuwigheid kunnen blijven bestaan, doch ik ontving een uitnodiging voor een diner bij den Hertog van Westminster, die het bevel voerde over een escadron pantser-auto's, waar ik verscheidene pantserauto-officieren sprak.

Als gevolg van die gesprekken ging ik naar huis met het vaste voornemen, onverbiddelijke orders te geven, dat het ontwerp, waarin ik zo lang geloofd had zonder verder uitstel in de een of andere vorm ten uitvoer moest worden gebracht. Vervolgens gelastte ik Majoor Hetherington om zijn plannen over te leggen en deze zond ik twee dagen later naar den Eersten Sealord (Lord Fisher). Daarna liet ik de volgende dag, op 20 Februari, mr. Tennyson d'Eyncourt, den chef van het Constructiebureau der Marine komen en belegde een conferentie. Deze conferentie had tot gevolg, dat een „Comité voor Zandschepen" van de Admiraliteit werd opgericht, ingevolge mijn opdracht onder voorzitterschap van Mr. Tennyson-d'Eyncourt, die direct aan mij verantwoording verschuldigd was.

Van de oprichting van dit Comité af, op 20 Februari 1915, tot de verschijning van de tanks op het gevechtsfront in September 1916 — gedurende de slag aan de Somme — zijn over dit onderwerp voortdurend besprekingen gehouden.

18 Landschepen worden besteld op 20 Maart 1915.

„Op 20 Maart rapporteerde Mr. Tennyson-d'Eyncourt mij, dat zijn comité twee uitvoerbare ontwerpen had geprojecteerd, en op de 26e ging ik over tot de bestelling van achttien van deze machines (die toentertijd „landschepen" werden genoemd), waarvan zes met wielen en twaalf met rupsbanden zouden worden uitgerust. Ik nam daarmede de persoonlijke verantwoordelijkheid op mij voor de uitgave van belastinggelden tot een bedrag van £ 70.000 en ik vroeg de Raad van de Admiraliteit niet om die verantwoordelijkheid met mij te delen. Ik gaf er ook geen kennis van aan het Departement van Oorlog, omdat ik wist, dat men bezwaar zou maken tegen mijn bemoeienis. Het was een ernstig besluit om zo'n grote som gelds uit te geven voor een speculatief ontwerp als dit, omtrent welks doeltreffendheid geen enkele deskundige autoriteit op militair of maritiem gebied hoge verwachtingen koesterde. Bovendien lag de gehele aangelegenheid buiten het terrein van mijn eigen departement of van mijn normale bevoegdheden. Waren de tanks een mislukking gebleken, of niet aanvaard, dan zou ik, wanneer ik voor een parlementaire commissie had moeten verschijnen, geen steekhoudend motief hebben kunnen aanvoeren tegen de beschuldiging, dat ik belastinggelden had verspild aan een zaak, die geheel buiten mijn competentie lag! Slechts de buitengewoon ernstige toestand aan het front en mijn overtuiging van de noodzaak om over het dode punt, dat de productie van deze machines tegenhield, heen te komen, kon ik tot mijn verdediging aanvoeren, maar die verdediging was alleen van waarde, wanneer de machines een enorm succes zouden sorteren.

Er is nooit een ogenblik geweest, waarop men kon zeggen, dat een tank was „uitgevonden". Er is ook nooit iemand geweest, van wien gezegd kon worden: „Deze man heeft een tank uitgevonden."

Maar er was een ogenblik, dat er een definitieve opdracht werd gegeven tot vervaardiging van de eerste tanks en er was een ogenblik, waarop een doeltreffende machine werd ontworpen als onmiddellijk resultaat van deze machtiging. Ik beschouw de zaak zo, dat de verantwoordelijkheid voor de technische uitvoering van het ontwerp gedragen werd door Mr. Tennyson-d'Eyncourt.

Zonder zijn hoog gezag en uitstekende, deskundige kennis zou het ontwerp nooit tot succes geleid hebben. Ik sanctionneerde de uitgave van gemeenschapsgelden, vol vertrouwen in zijn gaven en kennis en gesteund door zijn verzekering, dat de technische moeilijkheden overwonnen zouden kunnen worden.

Anderen, zoals Kolonel Swinton en Kapitein Tulloch hadden het denkbeeld overgenomen en deden zelfs gedetailleerde voorstellen aan het Departement van Oorlog in Januari 1915. Maar zij waren niet zo gelukkig, te beschikken over de fondsen om de denkbeelden ten uitvoer te brengen of wel om diegenen te overtuigen, die de macht tot handelen hadden.

Toen ik de Admiraliteit eind Mei 1915 verliet, bedreigde een ander groot gevaar de gehele onderneming. De nieuwe Raad der Admiraliteit stelde voor de contracten in te trekken en het gehele ontwerp te deponeren. Doch Mr. Tennyson-d'Eyncourt bleef mij trouw. Na ampele overweging besloot Mr. Balfour, dat zou worden voortgegaan met de constructie van één enkele proefmachine. Zo aanschouwde slechts één tank het daglicht. Maar dit was juist de „moedertank", die gedemonstreerd in Hatfield Park, in Januari 1916, precies het model bleek te zijn van de tanks, die in 1916 aan de strijd deelnamen; het was het oudste en in principe het prototype van al de zware tanks uit de vorige oorlog.

De eerste aanval met tanks in November 1917.

Het aanvalsplan van voertuigen op rupsbanden werd pas toegepast in de eerste veldslag van Cambrai, in November 1917. Het opperbevel had bijna twee volle jaren nodig om te leren op welke wijze en onder welke omstandigheden men tanks moet gebruiken, willen zij aan het gestelde doel beantwoorden. In die tussentijd werden alle mogelijke vergissingen gemaakt, welke gebrek aan begrip verrieden.

De eerste twintig tanks werden aan de Somme op roekeloze wijze aan den vijand tentoongesteld, ondanks mijn protest en de nog veel sterkere tegenwerpingen van Mr. Asquith en Lloyd George, welke laatste het gebruik van dit nieuwe wapen in zulk een klein aantal te voorbarig vond. Ik was zo sterk geschokt door het voorstel om dit geweldige geheim onder de ogen van den vijand te brengen, tijdens een weinig beslissende operatie, en slechts als een ijdel machtsvertoon, waarvan ik zeker was, dat het op niets moest uitlopen, dat ik een bezoek bracht aan Asquith, van wien ik op dat moment een zeer beslist tegenstander was. De Eerste Minister luisterde evenwel zo geduldig naar het beroep, dat ik op hem deed, dat ik meende erin geslaagd te zijn hem te overtuigen. Doch mocht dit al het geval zijn geweest, dan heeft hij zijn voornemen niet ten uitvoer gebracht.

Op 15 September 1916 kwamen de eerste tanks of „grote gepantserde wagens", zoals ze in het communiqué werden genoemd, in actie aan het front van het vierde leger, dat tussen het dal van Combles en Martinpuich aanviel. Van het onschatbare voordeel van een nieuw wapen en de verrassing, werd dus geen profijt getrokken, terwijl het aantal tanks gering was, het bovendien slechts een proef gold en de bemanning zo goed als ongeoefend was.

Om een klein succes te behalen en om de inzichten van de staf een stapje verder te brengen, werd den vijand roekeloos een oorlogsgeheim geopenbaard, dat, goed toegepast, een wereldschokkende overwinning had kunnen opleveren in 1917. Gelukkig heeft deze onverwachte vertoning ook de visie van de Duitse generale staf wat verbluft en het scherpe oog van Ludendorff verduisterd. Het offensief van Passchendaele eindigde in de modder met een bloedbad, toen zich eensklaps uit de Britse sector tegenover Cambrai een slag ontwikkelde, die in karakter geheel verschilde van welke andere ook in deze oorlog. Voor het eerst werd hier de mechanische methode van verrassing met succes toegepast.

De eerste tankslag was een groot succes.

„Een project, waarmede de Generale Staf van het Tank-corps reeds drie maanden lang [illegible] had bezig gehouden en waarv[illegible] voorbereidingen waren getroffen goedgekeurd en de datum [illegible] op 20 November (1917).

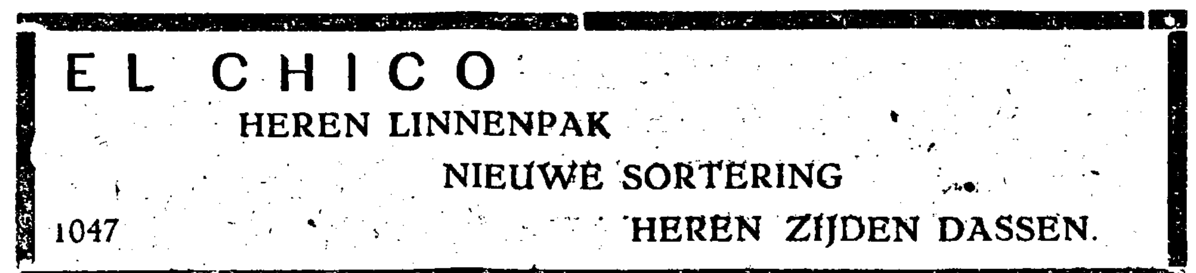
„De aanval", zo zegt de [illegible] schrijver van het Tankcorps, Fuller, „was een overweldig[illegible] ces. Toen de tanks vooruit [illegible] de voet gevolgd door de in[illegible] geraakte de vijand volkomen [illegible] warring, en zij, die niet door [illegible] bevangen — vluchtten, gave[illegible] geringe of zonder tegenstand [illegible]

Om 16 uur 's middags wa[illegible] November werd een van de m[illegible] bazingwekkende veldslagen [illegible] schiedenis gewonnen."

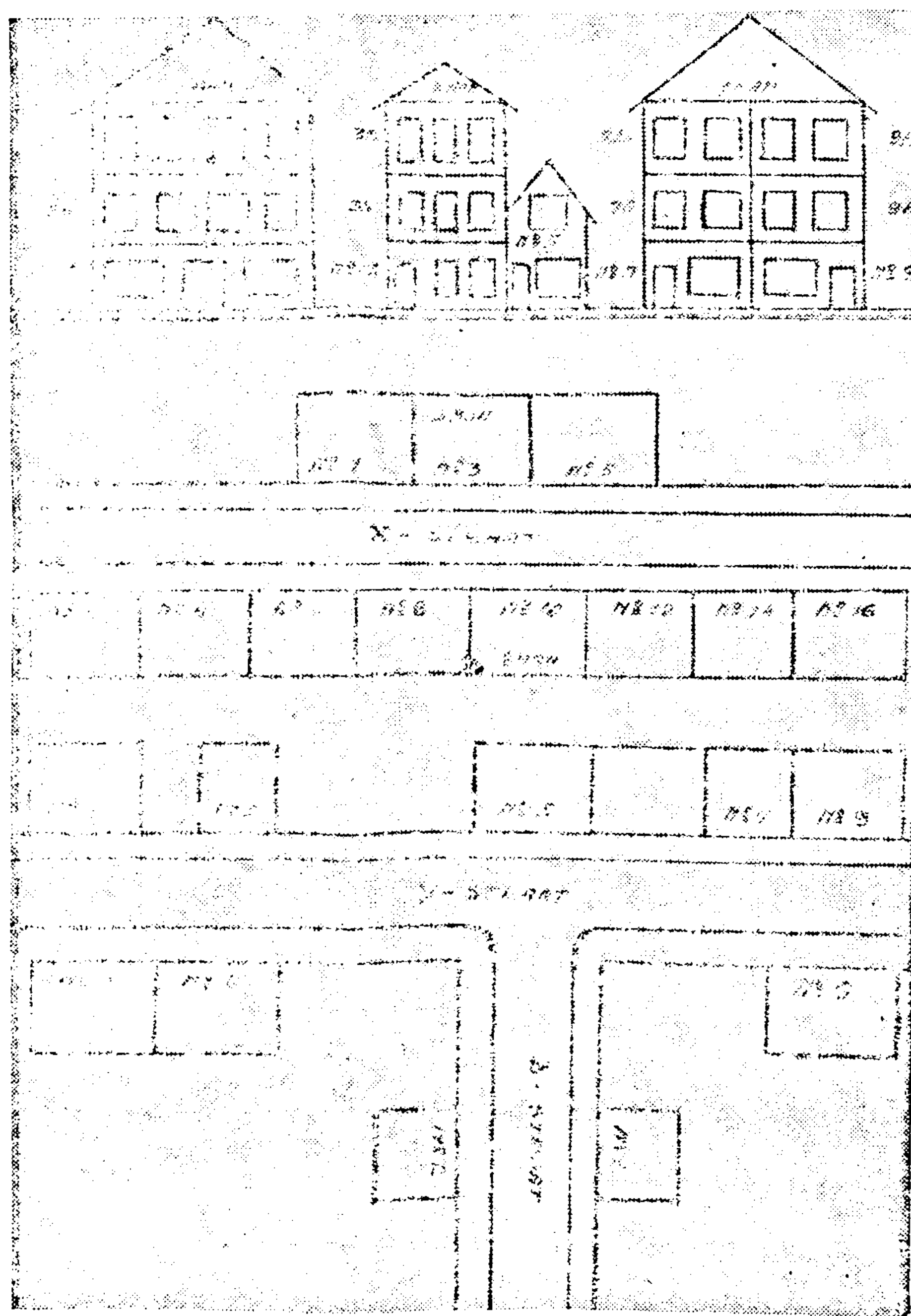
Tijdens die korte Novem[illegible] werd het gehele Duitse loop[illegible] systeem doorboord over een [illegible] zes mijl. Tienduizend man w[illegible] vangen genomen en tweehond[illegible] nonnen buit gemaakt, waarte[illegible] verlies van niet meer dan 150[illegible] soldaten stond.

„Het is de vraag", verkla[illegible] Stafofficier, „of ooit een stoot [illegible] geallieerde leger op het Westfr[illegible] eindelijk meer gebied opleve[illegible] meer resultaat had dan deze s[illegible] Cambrai, ondanks de beperk[illegible] vang."

Maar, als dat zo is, waaro[illegible] dan niet eerder gedaan? En [illegible] niet op veel grotere schaal? [illegible] Britse en de Franse legerleid[illegible] doorzicht en begrip bezaten, [illegible] wacht mogen worden van de [illegible] chefs van grote legers, dan is [illegible] excuus voor het feit, dat een [illegible] die van Cambrai niet een [illegible] heeft plaats gehad, of nog ste[illegible] niet drie of vier van zulke [illegible] gelijktijdig in het voorjaar [illegible] hebben plaats gehad. Terwijl [illegible] zonder enig voorbehoud alle [illegible] ziensieven der Geallieerden [illegible] '16 en '17 als nutteloze en [illegible] uitgevoerde operaties met [illegible] grote opofferingen veroordeel[illegible] ook antwoorden op de vraag: [illegible] had er dan gedaan moeten w[illegible] En dan antwoord ik, verwijze[illegible] de slag van Cambrai: „Zó had [illegible] daan moeten worden." „Zo" [illegible] varianten, „zo" in grotere [illegible] vorm, en zo zou het ook ged[illegible] als de generaals zich maar [illegible] den hadden gesteld met de b[illegible] fiere mannen tegen machinege[illegible] gels en de gedachte, dat dit [illegible] maal oorlog was.



Hoe de percelen bewaakt moeten worden.



TOELICHTING.

Bovenste tekeningen. Perceel No. 1.

1e. Het gehele perceel is bewoond door één familie en niet onderverdeeld. 1 Persoon om te waken is voldoende.

2e. Het perceel is onderverhuurd. No. 1 aan X., 1a aan Y. 1b aan Z. (Deze laatste persoon huurde ook de zolder.) Voor het gehele perceel is één man voldoende. Worden X., Y. en Z. het eens, wat voor hen het beste is, dan kan bijvoorbeeld Z. de sleutels hebben van X. en Y. Op de deuren van X. en Y. moet dan een papier geplakt zijn, dat de sleutels bij Z. zijn. Als de heer Y. aan de beurt is, dan moeten de sleutels van Z. en X. bij Y. zijn (enz.).

3e. Is er niemand in het perceel aanwezig, dan zijn X., Y. en Z. strafbaar.

4e. Is X. thuis, maar niet in het bezit van de sleutels van Y. en Z., dan zijn de laatsten strafbaar.

Perceel No. 3 en 5.

Een groot huis met daarnaast bijvoorbeeld een pakhuis. De huurder van No. 5 mag de sleutels van zijn pakhuis geven aan den bewoner van No. 3, mits in perceel No. 3 te allen tijde 2 personen aanwezig zijn, waarvan er één bij luchtalarm direct naar het pakhuis No. 5 gaat. Het geeft dus niets of perceel No. 3 onderverhuurd is of niet.

Voor onderverhuurders geldt hetzelfde als voor perceel No. 1.

Perceel No. 7 en 9.

Dit is een perceel verdeeld in tweeën doch met een gemeenschappelijke zolder. Eén man is in dit perceel voldoende. Is er op de zolder een tussenschot met een deur, dan is dit ook goed, doch de deur moet open zijn. Is er niemand in huis, dat zijn beide bewoners strafbaar.

X-straat.

1e. Percelen No. 1., 3. en 5 behoren aan verschillende eigenaars. Deze vertrouwen elkaar niet. Zowel in No. 1., 3. als 5. moet een bewaker zijn.

2e. Ze zijn goede vrienden. No. 3. heeft een goede slaapgelegenheid. De 3 bewakers van deze drie percelen mogen, voorzien van de respectieve sleutels, in perceel No. 3 slapen.

3e. De percelen No. 2 t/m 16 zijn van één persoon. Indien er in No. 10. acht personen slapen elk voorzien van een sleutel van één perceel, dan is dit goed.

Bij alarm moeten die bewakers naar het hun toevertrouwde perceel gaan. Er mag dus niet één man zitten met acht sleutels.

Y-straat en Z-straat.

1e. Huurder van perceel No. 2 mag zijn sleutels geven aan No. 4, mits in No. 4 ten minste twee personen aanwezig zijn.

2e. Huurder van perceel No. 1 in de Z-straat mag zijn sleutels niet aan No. 1 in de Y-straat geven. Aangenomen, dat de afstand bijvoorbeeld 100 meter is.

3e. Staan No. 2 en 4 aan de Y-straat en No. 2 van de Z-straat in één koraal dan mogen de sleutels bijvoorbeeld wel bij No. 4 zijn. Men kan dan de koraal als één perceel beschouwen. Er moeten dan echter drie personen zijn, indien het grote percelen zijn.

Zijn het hutjes of garages dan is één persoon voldoende.

VEILIG VERKEER.

Haalt bij verduistering niet[illegible] wegen die ge niet op Uw duim[illegible]
Rijdt extra voorzichtig op d[illegible] wegen naar Caracasbaai en Sta[illegible]

Openbare Bekendmaking

De Algemeen Militair Commandant in Cu[illegible]çao, gelet op punt d van artikel 2 van de „B[illegible]gerwachtlandsverordening 1942" (P.B. [illegible]

MAAKT BEKEND,

dat er vanaf heden gelegenheid bestaat vo[illegible] die mannelijke inwoners van 18 tot 55 ja[illegible] op de eilanden CURACAO en ARUBA die voor zoover niet reeds in werkelijken m[illegible]litairen dienst geroepen -- vrijwillig bere[illegible] zijn naar vermogen de militairen behulpza[illegible] te zijn bij de bewaking van punten, wel[illegible] voor de landsverdediging van belang z[illegible] en mede te werken tot handhaving van de inwendige orde en rust, zich te laten insch[illegible]ven bij de burgerwacht van het eiland hunn[illegible] woonplaats.

Inschrijving kan zoowel mondeling [illegible] schriftelijk geschieden:

op CURACAO bij het Hoofd van het Centra[illegible] bureau van het Bevolkingsregister, Kran[illegible] gebouw, Curaçaostraat;

op ARUBA bij het Hoofd van het Bevolking[illegible] bureau, Gezaghebberskantoor; alwaar o[illegible] nadere inlichtingen kunnen worden g[illegible]vraagd.

De Algemeen Militair Comman[illegible]
De Kapitein ter Zee
C. J. Baron van Asbeck.

3—2

Aan de Abonnees van
Dagblad Amigoe di Curacao.

Hooggeachte abonnee:

Vandaag en morgen zult gij DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO niet ontvangen, aangezien de Heer Procureur Generaal de courant voor twee dagen geschorst heeft. Een uiteenzetting hierover zult gij in de editie van aanstaande Zaterdag vinden. De persen van de Paulus-drukkerij, waar DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO wordt gedrukt, zijn verzegeld en gij zijt als abonnee natuurlijk welkom om deze persen in ogenschouw te komen nemen. In verband met de verduistering wordt u evenwel verzocht vóór zonsondergang te komen.

Hoogachtend,

De Redactie van
DAGBLAD AMIGOE DI CURAÇAO.

19 Maart 1942.
Het feest van Sint Jozef, feest
van de katholieke pers.